

Mă simt atât de NOUĂ

Jessica Larsen

Bazat pe o întâmplare adevărată

Estonia

„Am o surpriză!”, a spus *Ema* (mama) când l-a luat pe Rasmus de la școală. Ei mergeau împreună în josul străzilor înguste cu clădiri colorate.

„*Rosolje* la cină?”, a ghicit Rasmus cu speranță. Ei mâncaseră asta chiar săptămâna trecută la cea de-a șaptea sa zi de naștere. Dar putea întotdeauna să mănânce mai multă salată de cartofi cu sfeclă și heringi murăți.

Ema a dat din cap zâmbind. „Am întâlnit două tinerete fete în autobuz în această dimineață. Misionare. Ele vor veni diseară în vizită să vorbească mai mult despre Biserica lor.

Rasmus a privit mirat. El nu întâlnise niciodată misionari înainte.

Era în dormitorul său jucându-se cu mașina lui de pompieri când au venit misionarele. „*Tere! Tere! Bună!*”

au salutat-o pe *Ema* când au intrat în apartament. Și-au scos ghetele lor groase și au pus papucii pe care *Ema* îi ținea pentru vizitatori. *Ema* le-a condus către canapeaua portocalie. Dar Rasmus stătea în spatele ușii.

Tânăra mai înaltă l-a observat și a zâmbit. Pe ecusonul ei negru scria *Öde Craig* (Sora *Craig*). „Mama ta ne-a spus că tocmai a fost ziua ta de naștere”, a spus ea. „Ti-am adus ceva.” Ea i-a dat un cartonaș mic. Rasmus s-a uitat la el curios.

Era fotografia unui bărbat. El purta o îmbrăcăminte albă și mâna Sa era întinsă.

„Știi cine este acesta?”, l-a întrebat *Öde Craig*.

Rasmus nu cunoștea numele bărbatului. Nu văzuse niciodată această fotografie. Dar bărbatul arăta blând și puternic. „Cred că este un împărat!”, a spus Rasmus.

Amândouă misionarele au zâmbit. „Da, El este! El este

Împăratul împăraților! Numele Său este Isus Hristos.” *Öde Craig* a scos o carte cu o copertă albastră. „Și aceasta este o carte care ne învață despre El, *Mormoni Raamat*. Cartea lui *Mormon*.”

El și *Ema* au început să citească din Cartea lui *Mormon* în fiecare zi înainte ca el să meargă la școală. În timpul școlii, Rasmus făcea plimbări în natură împreună cu colegii lui și, apoi, el trăgea un pui de somn în mijlocul zilei. După școală, el și *Ema* se întâlneau, deseori, cu misionarele. Ei vorbeau cu misionarele despre ceea ce citiseră în Cartea lui *Mormon*. Uneori *Ema* îi hrănea pe toți cu *kringel*, pâine cu scorișoară împletită. La sfârșit de săptămână, el și *Ema* mergeau cu bicicletele sau la picnic pe plajă. Uneori făceau plimbări lungi în pădure sau de-a lungul râului preferat.

Într-una din aceste plimbări prin pădure, *Ema* i-a spus că dorea să fie botezată. Rasmus a zâmbit silit. Misionarele o rugaseră pe *Ema* să se roage pentru a afla dacă să fie botezată sau nu. Părea că ea primise răspunsul!

„Și știu unde urmează să fiu botezată”, i-a spus ea lui cu un zâmbet. „Poți ghici?”

Rasmus s-a gândit la lecțiile misionarelor despre botez. Ele ridicaseră o ilustrație arătându-L pe Isus cu Ioan Botezătorul într-un râu...

„Râu!”, a exclamat el. „Râu nostru preferat.”

O săptămână mai târziu, Rasmus a stat pe malul râului cu misionarele și alte persoane de la Biserica. *Ema* era pregătită pentru a fi botezată. Ea a intrat complet în apă, la fel cum a făcut Isus. Când a ieșit, zâmbea. Rasmus dorea să-și amintească acest moment întotdeauna – apa albastră, florile albe sălbatice prin iarba verde și zâmbetul mamei sale.

„Cum te-ai simțit la botez?” a întrebat el mai târziu, când toți mâncau prăjituri aduse de misionari.

„Minunat”, i-a spus ea. „Doream să stau în râu veșnic. Mă simt atât de nouă!” Ea l-a îmbrățișat strâns.

„La următoarea zi de naștere, vreau să fiu botezat, exact ca tine și Isus”, i-a spus el. „Vreau să mă simt și eu nou!” ●

Autoarea articolului locuiește în Texas, S.U.A.